

F. t. I. vedr. CO₂-kvoter

ret fossil kapacitet i *stk.* 3 svarer til den tilsvarende bestemmelse i det gældende § 18, stk. 4, nr. 3, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87. Kvoten pr. kapacitetsenhed i ton støbt gods pr. time i *stk.* 4 svarer til den tilsvarende bestemmelse i det gældende § 18, stk. 4, nr. 5, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87, ligesom kvoten pr. kapacitetsenhed i ton brændt gods pr. dag i *stk.* 5 svarer til den tilsvarende bestemmelse i det gældende § 18, stk. 4, nr. 8, reduceret med den generelle reduktionsfaktor på 0,87 for brændselsrelaterede udledninger og den generelle reduktionsfaktor på 98 for procesudledninger. Grunden til, at der ikke er taget andre kategorier af produktionsenheder med end de, der er nævnt i § 18, stk. 3-5, er, at der ikke er andre kategorier af produktionsenheder, der er sat i drift i perioden fra den 2. januar 2004 til den 31. marts 2004. Hvis der skal tildeles flere kvoter efter den beregnede udledning end efter kapacitetsberegningen i § 18, stk. 3-5, lægges den beregnede CO₂-udledning til grund for kvotetildelingen.

Til § 19:

Bestemmelsen vedrører alle produktionsenheder, der er sat i drift efter fremsættelsen af den gældende kvotelov, dvs. efter den 31. marts 2004, eller som bliver omfattet af loven efter denne dato. Disse enheder er sat i drift med kendskab til kvotesystemet og er oftest mere energieffektive. Disse produktionsenheder foreslås derfor tildelt relativt færre gratis kvoter end virksomheder idriftsat inden denne dato.

I *stk.* 1 præciseres, at en produktionsenhed omfattet af § 19 ikke skal have tildelt kvoter, hvis den tidligere har været en del af en anden produktionsenhed, som fortsat tildeles kvoter. Der har eksempelvis i 1. periode foreligget en situation, hvor en kvoteomfattet elproducerende produktionsenhed solgte en gasturbine, der har haft CO₂-udledning i basisårene og som derfor er indgået i kvotetildelingen, til en anden kvoteomfattet elproducerende produktionsenhed. Hvis sælger fortsat er kvoteomfattet, sker der ingen reduktion i kvotetildelingen, da der tildeles på baggrund af historisk produktion. Hvis køber fik tildelt kvoter på grund af udvidelsen med den nye gasturbine, vil samme gasturbine udløse kvoter både til sælger og køber, hvilket ikke er rimeligt. Situationen er anderledes, hvis sælger udgår af kvoteordningen og ikke længere får tildelt kvoter baseret på det solgte anlæg. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis sælger kom under grænserne for at være kvoteomfattet i lovens §§ 5-8. Hvis sælger udgår af kvoteordningen, kan køber tidligst få tildelt kvoter efter den periode, sælger har fået tildelt kvoterne for, typisk 1 kalenderår. Bestemmelsen om hindring af en

sådan dobbelttildeling til samme anlæg rammer også anlæg der inden for EU flyttes fra et medlemsland til et andet. Det afgørende kriterium efter forslaget er, om den sælgende produktionsenhed er omfattet af EU's kvotedirektiv.

Stk. 2 er identisk med det gældende *stk.* 7.

Stk. 3 justerer kvotetildelingen til de elproducerende produktionsenheder til ca. 70 pct. af de kvoter, der i 1. periode er tildelt pr. MW installeret fossil elproduktionskapacitet. Til varmeandelen af produktionsenheden tildeles tilsvarende 87 pct. af de kvoter, der i 1. periode er tildelt pr. installeret MW varmekapacitet pr. år, enheden er i drift. Det foreslås at indsætte et supplerende krav i *stk.* 3 om, at tildelingen af kvoter til elproducerende produktionsenheder er betinget af, at driftsleder dokumenterer, at produktionsenheden mindst vil have 3.000 fulldlasttimer pr. år. Hvis driftslederen alene kan dokumentere færre driftstimer, reduceres kvotetildelingen således, at driftstider på mellem 2.000 og 2.999 fulldlasttimer og på mellem 1.000 og 1.999 fulldlasttimer udløser henholdsvis 2/3 og 1/3 af kvotetildelingen til et tilsvarende anlæg med mindst 3.000 fulldlasttimer. Elproducerende anlæg med under 1.000 årlige fulldlasttimer får ikke tildelt kvoter. Ministeren kan fastsætte krav til dokumentationen af driftstiden.

Baggrunden for det supplerende krav er, at nøletallet for kvotetildelingen i *stk.* 3 bl.a. er baseret på en driftstid på 5.000 timer årligt. I 1. periode har nye elproducerende produktionsenheder i nogle tilfælde fået tildelt kvoter, selvom driftstiden har været få timer, fordi anlægget har været et reguleringskraftværk med meget begrænset driftstid. De tildelte kvoter har repræsenteret en værdi, der i væsentligt omfang dækkede hele anlægsinvesteringen. Da det ikke findes rimeligt at tildele kvoter til anlæg med en driftstid væsentlig under den driftstid, der indgår i nøletallet, foreslås et supplerende krav på mindst 1.000 fulldlasttimer årligt, hvor kvotetildelingen gradueres efter forventet driftstid. En overallokering af kvoter til visse typer anlæg kan endvidere være ulovlig statsstøtte. Ved fulldlasttimer forstås ækvivalente fulldlasttimer, således at hvis anlægget eksempelvis har kørt med 60 pct. af fuld kapacitet i 10 timer, svarer det til 6 fulldlasttimer.

For at få tildelt kvoter skal driftsleder dokumentere, at den eller de tekniske anlæg, hvis idriftsættelse udløser kvotetildelingen, forventes at ville have mindst 1.000 fulldlasttimer årligt. Hvis en ny produktionsenhed består af flere anlæg, skal hver af de tekniske elproducerende anlæg dokumentere en driftstid på mere end 1.000 fulldlasttimer årligt for at få kvoter til hele den nye produktionsenhed. Der tildeles kun kvoter til